

staltninger der hensigtsmæssigst burde træffes for at hindre en Gentagelse af de Ødelæggelser ved Oversvømmelser m. m. omkring Ringkøbing Fjord, der indtraf under Stormen den 5. og 6. November 1911, og man enedes paa dette Møde om følgende Udtalelse:

„Efter paa ny at have været Vidne til en Stormflods Ødelæggelser langs Ringkøbing Fjords sydlige og østlige Del, Ødelæggelser, der have forvoldt stor Skade og i Gentagelsestilfælde ville volde økonomisk Ruin for Beboerne paa meget store Strækninger af Fjordens sydlige og sydøstlige Opland, ja, gøre hidtil gode og værdifulde Ejendomme paa store Omraader værdiløse, tillader man sig for den højtærede Regering og Rigsdag at fremsætte et indtrængende Andragende om, at der allerede i indeværende Rigsdagssamling maa blive bevilget Midler til fuldstændig Lukning af Hvide Sande-Kanalen og Tilvejebringelse af et nyt, forholdsvis smalt, men sikret Udløb saa langt mod Syd, at Faren for den stærke Opstuvning i Fjordens sydlige Del og deraf følgende Fare for store Oversvømmelser, naar en Storm, som næsten altid sker, efter at have drevet Vandet ind i Fjorden, gaar om i Nordvest, i høj Grad formindskes. Dette nye Udløb andrage vi om at faa tilvejebragt mellem Skodbjerg og Hegnet, idet det indenfor dette Omraade overlades de sagkyndige at udpege det heldigste Sted. Naar dette Udløb er tilvejebragt, ønske vi ligeledes Nymindestrømmen forsvarlig afdæmmet.

Vi fremhæve ligeledes, at den voldsomme og hurtige Udtørring, som Hvide Sande-Kanalen til Tider foraarsager, er i højeste Grad skadelig saavel for Engene som for Rørskæret og for de til Fjorden grænsende høje Jorder. Vi finde Anledning til udtrykkeligt at betone, at Forsøget ved Hvide Sande fuldt ud har vist, at den Frygt, som i disse Egne paa Forhaand var til Stede for et Udløb paa dette Sted, og som gentagne Gange før, under og efter Gennemførelsen, er kommen frem ogsaa for Regering og Rigsdag, har i sørgelig Grad vist sig berettiget. Og vi kunne ikke undlade paa ny at henvise til den Betænkning angaaende disse Forhold, som i 1900 blev afgiven af Havnekommissionen af 1897. Og vi skulle ikke undlade stærkt at betone, at den store Fare, der for Tiden truer, i alt væsentligt er bleven enig om, at Udløbet bør skabes et Sted mellem Skodbjerg og Hegnet, og at det bør overlades til Autoriteterne at udpege det nøjagtige Sted.

Vi tillade os derfor at udtale, at Udløbet ved Hvide Sande har, hvis det paa noget Omraade betinger en Fordel, lagt denne ensidig til Beboerne langs Fjordens nordlige Del, medens Ulemperne og Farerne ere lagte over paa os, og vi andrage om at faa dette Forhold ordnet paa et til alle Sider retfærdigt Grundlag.“

Andragerne fremhæve yderligere, at medens de paagældende Egenes Befolkning hidtil vel har været enig om det farlige ved et Udløb ved Hvide Sande, have Opfaterne af, hvor Udløbet ellers burde anbringes, været afvigende, men at man nu under Indtryk af den store Fare, der for Tiden truer, i alt væsentligt er bleven enig om, at Udløbet bør skabes et Sted mellem Skodbjerg og Hegnet, og at det bør overlades til Autoriteterne at udpege det nøjagtige Sted.

Da Sagen behandles af en Kommission, gør *Udvalget* ikke Indstilling.

52. Fra Entreprenør *N. Christensen* af Sønderho paa Langeland om Erstatning for formentligt Tab ved Kystsikringslovens Haandhævelse. (Indbragt den 9. Januar 1912 af Folketingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds, *P. Munch*).

Andragendet er en noget omskreven Gentagelse af et i forrige Rigsdagssamling indgivet Andragende, om hvilket Udvalget ikke gjorde Indstilling, da det ikke kunde ses, at der forelaa Svar fra Ministeren (se Tillæg B. for 1910—11 Sp. 83—86). Ved denne Lejlighed oplyses det, at der fra Landbrugsministeriet foreligger Afslag paa et dertil indgivet Andragende.

Et *Mindretal* (Rasmus Hansen, Rode og Zahle) foreslaar at henvise Andragendet til *Landbrugsministerens* Undersøgelse.